

Τόμοι τῆς «Ἑστίας» καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἐπομένως οἱ βουλομένοι νὰ ἔχωσιν ἀπ' ἀρχῆς τὸ δημοσιεύουσαν μυσιστόρημα δύνανται νὰ προμηθευθῶσι πάντα τὰ προηγούμενα φύλλα, ἐν οἷς περιέχεται ἡ μετάφρασις, ἀντὶ λεπτῶν 25 ἕλαστον.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τινα ἀγγλικὴν ἐφημερίδα ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ ἐν Κάιρο αἰγυπτιακοῦ Μουσείου κ. Maspero, πρὸ τοῦ καταλίπη τοῦ Κάιρου, ἀνεκάλυψε πολλὰς ἑκατοντάδας Κοπτικῶν χειρογράφων.

— Πρὸ καιροῦ εἴχομεν ἀναγγεῖλαι τὴν προσηχὴ δημοσίευσιν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ Βύρωνος καὶ τῆς οἰκογενείας του διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηναίου». Ἡ δημοσίευσίς αὕτη ἀναστρέλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι κατὰ τινα σημείωσιν τοῦ «Ἀθηναίου» ἐν ἐνὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ φύλλων, αἱ οἰκογένειαι τοῦ Βύρωνος καὶ τῆς συζύγου του παρεκάλεσαν τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ νὰ μὴ δώσῃ τὰς ἐπιστολάς ταύτας εἰς τὸ δημόσιον, ἢ δὲ διεύθυνσις ἔκριεν ὅτι ὦφριε ναῖ εἰσακοσῆσθαι τὴν παρατήρησιν ταύτην τῶν δύο οἰκογενειῶν.

— Ἐκ τινος ἐκθέσεως τῆς «Νέας σαξιοπρωτοῦ Ἑταιρείας» μανθάνομεν ὅτι ἔξ 114,000 στίχων, οἵτινες ἀποδίδονται εἰς τὸν Σαξιοπῆρον, μόνον αἰ 100,000, ἐν στερογύλῳ ἀριθμῷ, εἰσὶ γνήσιοι τοῦ μεγάλου δραματικοῦ.

— Αἱ ἱατρικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ῥωσσίας γράφουσιν ὅτι αἱ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Πετρούπολεως δριστεύσαι παραδόσεις τῆς ἱατρικῆς διὰ τὰς γυναίκας θέλουσι καταργηθῆναι. Ἡ ἐφημερίς «Φωνὴ» ἐκφράζει τὴν λύπην αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ, λέγουσα ὅτι ἡ δημοσία γνώμη καὶ ὁ τύπος εἴχον ἐπικροτῆσαι εἰς τὸν νεωτερισμὸν τούτον, δι' οὗ εἴχον ἀνοχθῆναι τὸ στάδιον ἐν ᾧ εὗρισκον τὰ μέσα ὑπάρξεως μέγας ἀριθμοῦ γυναικῶν.

— Ἡ βιενναῖα «Γενική Ἐφημερίς», ἀναφέρει ὅτι ὁ Γκαίτι, ὁ μέγας Γερμανὸς ποιητὴς, ἐν τινὶ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1827 προεῖπε τὴν τομὴν τοῦ Ἰσμοῦ τοῦ Σουέξ, προσιδόντων ὅτι, ὅταν τὸ ἔργον ἤθελε συντελεσθῆ, οἱ Ἄγγλοι ὄχι καταλάβανον αὐτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τῶν μεγαλονόμων καλλιτεχνῶν, τῶν κλειτάντων τὴν ἀναγέννησιν τῆς ὧραις τέχνης, ἐπέζηλον κατέχει θέσιν ὡς πρωτοστάτης τῆς λαομῆνης ἰσπανικῆς σχολῆς ὁ Κυριακὸς ἦτο: Δομνίνος Θεοτοκόπουλος, γνωστὸς ὑπὸ τῷ ἄλλῳ ἐθνικῷ ἀπὸ ὀνομα Ἠ Greco. Κατὰ τὴν ἑαχτόν γενομένην δημοπρασίαν τῶν εἰκόνων τοῦ δουκὸς Χάμιλτων, τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἠγόρασεν ἕν ἀριστοῦργημα τῆς γραφίδος τοῦ περιειρημένου «Ἑλλήνος ζωγράφου καὶ ἀρχιτέκτονος». Ἐντεῦθεν δὲ ὁ κλεινὸς Ἄγγλος τεχνοκρίτης Ῥόβινσον ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ «Χρόνῳ» μακρὸν ἀρθρον πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ Θεοτοκοπούλου.

Ἐκ τούτου τούτου πνεύμα ἤκμασε, λέγει, περὶ τὰ τέλη τῆς 16 καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς 17 ἑκατονταετηρίδος ὑπῆρξεν ἀνεκάνον ἰδιόρρυθμον καὶ ἰδιόδοξον, προεῖς, δὲ εἰς ἀκρότητα ἰκανότητος, μεθ' ἧς τοσούτον ἐπαρτάλυν ὁμομάχαι καὶ διάνοιαν, ὡστε ἐπαξίως ὄχι προσηγορεύεται ὁ Βεντῆδεν ἢ ὁ Μόζαρτ τῆς ζωγραφικῆς ἄλλοτε τοσούτων ἀπεδείχθη ἀγγίως ῥαψωδῶς, ὅστις, καὶ ἐν μέσῳ ἀσυναρτήτων εὐθύγων καὶ πολυταρχῶν φαντασίας, ἐξῆφραεν ἦχους, διακλόντας τὴν καρδίαν. Ὁ ἄνθρωπος εἶχε ὅσων μανίας, ὅς καταπαίνεται ἐν τοῖς ἔργοις του ἦτο γρήφος καὶ βίαιος τῶν ὁμηλικίων του, οἵτινες διέτρεπον ὀρμητικῶν ἀδελταίαν καὶ εἰς τὰ μέλλον ἐραυθα καὶ δύσνητα τῶν εἰκονισμῶν του. Ὁ φιλότεχνος βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φίλιππος ὁ Β', καίτοι ἔχον ἐπιστῆθαι εἶλον καὶ αὐλικὸν ζωγράφον τοῦ τῶν Τσιανόν, ὃν ἐδίδασκεν νὰ δολογῆσῃ, ὅτι ἐνναί τῶν εἰκόνων τοῦ «Ἑλλήνου» ὁ παρ κ λ ο ν τ ῆς τοῦ Βενε-

τοῦ. Τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν του μαρτυροῦσιν αἱ ἑλληνικώταται ὑπογραφαὶ του. Εἰς Ἰσπανίαν κατέβη τῷ 1570, ἐτελεύτησε δὲ πλήρως ἡμέρων τῷ 1625 ἐν Τολέδῳ. Ἦτο μαθητὴς καὶ ὁπαδὸς τοῦ Τιντορέτο καὶ τῶν Βαζανών, ἐμελέτησε τὰ ἀριστοῦργήματα τοῦ Παύλου Βερρονίου καὶ διέτρεψε μακρὸν ἐν Βενετίᾳ, πρὶν ἢ μεταναστεῖσαι εἰς τὴν χερσονήσον τῶν Πυρηναίων. Ἐν τούτοις ὁ Θεοτοκόπουλος σπανιωτάτα ἀπεμιμήθη τὸ ἔφος, τὴν μέθοδον καὶ τὰς ἰδέας τῶν διδασκάλων του ἢ ἄλλων ζωγράφων ἀπ' ἐναντίας οὐδεὶς ἐβάνη ἐν τῷ σταδίῳ τῆς τέχνης μᾶλλον ἀνεβάρτητος καὶ ἐν πᾶσιν πρωτότυπος ἡ αὐτοῦ. Ὑπῆρξεν ἀληθῆς πρόδρομος ἄλλου καινοῦ πνεύματος, τοῦ Βελαζκουέζ, ὅστις πρὸσούτης ἐμελέτησε καὶ ἐμιμήθη τὰ ἔργα ἐκείνου, ὡς ἐμελέτησε καὶ ἐμιμήθη τὰ τοῦ Ριβέρα ἐν ἡλικίᾳ νεαρωτέρα.

Τὰ ἔργοι αὐτοῦ ἀνεκτεμήματα τοῦ μεγάλου «Ἑλλήνου ζωγράφου» εἰνε τῶν ἀδυνάτων νὰ παρασταθῶσι διὰ λόγων. Ὁ Θεοτοκόπουλος ὑπῆρξε πρῶτος καὶ μάλιστα ἀνυπερβλητὸς χ ρ ω μ α τ ι σ τ ῆς. Ἐν τῇ ποικιλίᾳ καὶ βελκαίᾳ ἐναλλαχῆ τῶν χρωμάτων εἶχε θεσπέσιον ἐμπνευσιν, ἀξίαν νὰ καλῆται μελωδία, ἀρμονία καὶ ψυχὴ τῆς μουσικῆς. Ἐν τοῖς λεπτοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀξέστοις ἔργοις του ἐπικρατεῖ πάντοτε τὸ καινὸν καὶ τὸ ἔκρυθρον. Τούτῳ ἀνθρωπίνως τύπος ἡρώσατο ἐκ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἀγροτῶν ὁ Χριστὸς, ἡ Παρθένος, τὸ Ὑπέρτατον Ὄν, οἱ ἄγιοι, οἱ ἄγγελοι κλ. ἔχουσι φασιογνομίαν ἰσπανικὴν, ὃν εἶνε ὁμοίως διὰ τούτῳ ἦτον ἐπαγωγοὶ καὶ Ὀκυράσιοι. Αἱ ζωγραφίαι του οὔτε γυφαῖται εἰνε, οὔτε ἀλλόκοτοι· σχεδὸν εἰπεῖν καλοῦσι καὶ ἀποκαλύπτουσι τὸν γενναῖον, μαγίσθμον καὶ ἱποτικὸν χαρακτήρα τοῦ Ἰσπανοῦ. Ἐν ἔγραφεν εἰκόνας ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ ἀγίων, ὄχι προεδίδαξε τὴν τέχνην του εἰς τελειότητα. Αἱ ἀνθρωπίναι εἰκόνας του εἰνε σπανιωτάται· σόζονται δὲ οὐδαμῶ ἄλλοι ἢ ἐν Ἰσπανίᾳ, καὶ δὴ ἐν Μαδρίτῃ παρὰ τισιν ἰπὸταται, οἵτινες τὰς τιμῶν αὐτῶν ἱερώτατα πατῆρα κειμήλια. Ἐν μὲ τῶν «ἐμμανῶν» εἰκόνων του, παριστανόσθη τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Παρθένου, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν εἴδει περισσερῶς, φαίνεται καταβῆτον ὃς πύρινον τοῦ Νιζιγῆρα καταρρικτῆς περικυκλῶν διὰ πυρίνων γλωσσῶν τὴν περίρροτον Μαριάμ· ὁ δὲ Ἄγγελος ὁρμαῖται εἰς τὰ πρῶτα μετὰ τοῦ κρίνου, ὡστανεὶ ὁθούμενος ὅπὸ σφοδρῶ ἀνέμου.

Τὸ ὅλον ἔργον ἐκφράζει τὴν ἰδέαν ἀνερευνήτου τινὸς φυσικῆς ἀνατροπῆς· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τούτῳ πρωτονυπία ναι, ὠραιώτατα καὶ ἀπαράμιλλα χρώματα διακρινόμενα πολλαχῶς ὡς φλέβες πλουσίου καὶ ἔργονος μετάλλου ἐν μέσῳ τικωρῶν ἤραιστοῦ ὄρους. Ἀπομιμήσεις τοσούτων εἰκόνων τοῦ «Ἑλλήνου» ἐπωλοῦντο πρὸ τριάκοντα ἐτῶν πολυάριθμοι ἐν τοῖς παλαισπολεῖσις τῆς Μαδρίτης. Αἱ «φρόνιμοι» τοῦναγνίου εἰκόνας του, οὐδαμῶ οὐδέποτε ἐξετέθησαν εἰς πώλησιν. Ἡ «προσκόνησις τῶν ποιμένων» ἔχει μύρια πρόσωπα γεγραμμένα μετὰ χάριτος καὶ ἐχερίας· ἀπαυγάζουσι δὲ χιλιάδας χρωμάτων ὡς ὁ ἄδαμος ἐν τῷ φωτί. Ἐν Τολέδῳ σόζεται ἑτέρα αὐτοῦ εἰκὼν παριστάνουσα τὴν κηδεῖαν τοῦ κόμητος Ὀργάξ. Εἶνε ἀληγρητική ἐν ζωγραφῷ παρεκκλησίῳ ἀπὸ τριῶν αἰώνων, ὀμολογεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων ὡς μία αὐ τ ῶ ν κ α λ ῆ σ τ ῶ ν γ ρ α φ ῶ ν ἐν τῇ ὁ φ η λ ῖ σ τ ῳ. Τὴν πομπὴν ἀπετελοῦσιν εὐπατρόδαϊ, ἱερεῖς καὶ ἄλλοι ἀκόλουθοι ἐν λαμπροτάταις καὶ ποικιλωτάταις στολαῖς, ὡς ἦτο ἔθιμον περὶ τὰ τέλη τῆς 16 ἑκατονταετηρίδος. Καταβασάζουσα εἰς τὸν τάρον ὁ νεκρὸς κόμητις κλίει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χρυσοειδὸς πανοπλίας του, ἧτις ἔχει λάμπην οὐραμένην ἄλιον κύκλῳ τοῦ κέντρου τούτου ἕτανται κληρικαὶ καὶ λαϊκαὶ ἐν μεγαλοπρεπεῖ καὶ ἀπιετούτῳ ποικιλίᾳ χρωμάτων. Πολλὰς τῶν «Ἑλλήνου» εἰκόνας ἠγόρασεν ἔξ Ἰσπανίας ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος· καλλίστη δὲ ἦτο ἡ παριστάνουσα τὸν Ἰησοῦν διδάσκοντα τοὺς κολλυβιατῆς ἐν τῷ ναοῦ. Ἐν Ἰσπανίᾳ διέτρεφεν οὐ μόνον ὡς ζωγράφος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀρχιτέκτων καὶ ἀγαλματοποιὸς. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ γράφει περὶ τοῦ Θεοτοκοπούλου ὁ κ. Ῥόβινσον.

Τὸ κλέος τοῦ «Ἑλλήνου ζωγράφου» διαθρύπτει τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὁπορ δύναται νὰ καυρῆθῃ, ὅτι καὶ κατὰ τοὺς ζωφεροὺς τῆς δουλείας χρόνους, ἀπέδειξεν ἄνδρας, ἐπαμίλλους πρὸς τοὺς ἀρχαίους τεχνίτας, τὰ πρῶτα δὲ φέρωντας ἐν τῇ τέχνῳ τῶν νέων γρόνων. Ὁ Θεοτοκόπουλος ὑπερπεσανώνετο ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ καταγωγῇ του, ἀ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[16 Σεπτεμβρίου (Πέμπτη) 1882].

Αίσως κατέληξαν αὐτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος, συναίνεσις τῆς Τουρκίας νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι πάντα τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, συμφώνως πρὸς τὴν χαραχθεῖσαν γραμμὴν ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆς. — Κατὰ τὴν «Στοάν», ἡ εὐλόγος ἀξίωσις τῆς Ἑλλάδος νὰ μετὰσχη τῆς συσταθησομένης ἐπιτροπῆς πρὸς ἀποζημιώσεις τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγένετο εὐμενῶς ἀποδεκτὴ παρὰ τῶν Δυνάμεων. — Ἡ ναυτικὴ ἡμῶν ἐπιτροπὴ ἡ ἀποσταλείσα εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν ἵνα μελετήσῃ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ναυπηγήσιν τῶν ἀποφασισθέντων θωρηκτῶν, ἔτυχε μεγάλων περιποιήσεων ὑπὸ τῶν λόρδων Ναυάρχων τοῦ Ναυαρχείου, ὅτινες δεσπότησαν νὰ χορηγήσωσιν εἰς αὐτὴν πᾶσαν συνδρομὴν καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, ἔθεσαν δὲ εἰς τὴν διάθεσίν τῆς τὸν ἀρχιναυπηγὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου κ. Barnaby. — Τὸ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργεῖον παρήγγειλεν εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον τῶν Παρισίων τὴν ἔκκοπὴν νομισμάτων ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀξίας τριῶν ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐκ τῶν χαλκῶν ἔκομίσθησαν ἤδη 250 κισῶτια. — Καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἡ «Σφαῖρα» Πειραιῶς, ἡ κυβερνητικὴ προτίθηται νὰ υποβάλλῃ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων κατὰ 30 0/0. — Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀσχολεῖται εἰς τὰ περὶ τῆς συστάσεως δημοτικῶν σχολείων ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις. — Καὶ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν τῆς διαίρεσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν εἰς δήμους. — Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγγραφὴ τῶν φοιτητῶν ἐξακολουθεῖ. Οἱ μέχρι τοῦ νῦν ἐγγραφέντες, ἐξ ὧν πολλοὶ εἰσιν οἱ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἀνέρχονται εἰς 2, 400. — Ἐπισπεύδεται ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐνταυθα θεάτρου. Ἡδὲ ἔξιστασιτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδημόνων θέλει κρίνει τὰ εἰς τὸ δημαρχεῖον ὑποβληθέντα σχεδιογραφήματα, ἅτινα εἰσὶ τρία τῶν ἀριθμῶν. — Πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐξ Ἀλεξανδρείας καταφυγόντες ἀνεχώρησαν, ἐπαναλαμβάναντες εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν. — Ἐξήχθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐσοδείας μέχρι 31 Ἀυγούστου ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ κράτους σταφυδίαρπος ἐν ὄλῳ λίτραι 55,125,960. — Πᾶσαι αἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. μέχρι τέλους Ἰουλίου τελωνιακὰ εἰσπραεῖς ἀνήλθον εἰς δραχ. 12,909,440 ἐξ ὧν 906,308 προέρχονται ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν ὑπερτεροῦσι τὰς τῶν ἀντιστοιχῶν μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 2,476,451. — Νέον ἀτμόπλοιον τῆς «Πανελληνίου Ἐταιρίας» ἀναμένεται εἰς Πειραιᾶ, ὅπου θὰ λάβῃ τὸ ὄνομα «Ἀθῆναι». — Γαλλικὴ τις ἐταιρεία ἠγγόρασεν ἐν Κέα πᾶσας τὰς σταφυλὰς τῆς παραγούσας ἐρυθρὸν οἶνον. Ἐτέρα δ' ἐταιρεία γαλλικὴ προηγόρασε πᾶσας τὰς ἐν Θήρᾳ σταφυλὰς. — Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς νομαρχίας Ἀχαΐας ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀλγίου περὶ ἀνεγέρσεως θεάτρου ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ περὶ συνομολόγησεως δανείου ἐκ δραχ. 110 χιλιάδων πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ζακυνθίων παρεδέξατο τὴν ὑπὸ τῆς λαμενικῆς ἐπιτροπῆς συνομολόγησιν δανείου ἐκ 400,000 διὰ τὴν ἐκδόθυσιν τοῦ λιμένος. — Προτάσει τοῦ δημάρχου Λαμίων τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου ἐκείνου ἐξήφισε τὴν συνομολόγησιν δημοτικῶς δανείου ἐκ 300,000 δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ καὶ χρεωλυσίῳ 8 τοῖς 0/0 ἐτησίως πρὸς διοχέτουςιν διὰ μεταλλίων σωλῆνων ποσίων ὀδῶν εἰς τὴν πόλιν. — Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου ὁ ἐν Τήνῳ ναὸς τῆς Ἐυαγγελιστρίας εἰσέπραξεν ἐν ὄλῳ εἰς χρέηματα καὶ εἶδη δρ. 14,122, 09.

Ο ΜΗΝΥΤΩΡ

ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΥΧΗΣ

BREMSE BEKOMMEN EN BIENNE.

Εἶνε ἡ μόνη τῶν οικονομολογικῶν ἐφημερίδων ἡ δίδουσα δῶρε ἂν λεπτομερεῖς καὶ ἀμερολήπτους πληροφορίες ἐφ' ὅλων τῶν ἀξιῶν καὶ χρεωγράφων, καὶ ἡ μόνη ἣτις δημοσιεύει τὰς ἐπισήμους κληρώσεις ὄλων τῶν Λαχείων καὶ λαχειοφόρων Δανείων. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ φράγκα PENTE εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ γραμματόσημα πάντος ἔθνους. Ἐκπῆτος νέος συνδρομητὴς θὰ λάβῃ δῶρε ἂν τὸν κατάλογον ὄλων τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως μέχρι σήμερον ἐκκυβευθεισῶν ὀμολογιῶν παντὸς οἰουδήποτε Λαχειοφόρου Δανείου καὶ 2 γραμμάτια τοῦ μεγάλου

ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΕΡΠΕΣΤΑΙΑΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Μὲ μέγα κέρδος ἐκ φιορινίων

50,000 ἤτοι 120,000 φράγκων.

Ἰδιαιτέρως πωλοῦμεν ἕκαστον γραμματίον τοῦ σπουδαίου τούτου Λαχείου πρὸς φράγκα 1.75. Δέκα στοιχίζουσι φρ. 15 καὶ 20 γραμμάτια μόνον 25 φράγκα. — Τὰ γραμμάτια πέμπομεν ἐπὶ συστάσει. Ἐπίσημος κατάλογος τῆς κληρώσεως σταλῆται δῶρε ἂν.

Πᾶσα ἐπιστολή, συσταγμένη εἰς μίαν οἰανδήποτε γλώσσαν καὶ συνοδευομένη μὲ τὸ ἰσότιμον τῆς συνδρομῆς ἢ τῶν γραμματίων, ἀπευθυντέα πρὸς τὴν Administration du Moniteur de la Chance Universelle a Vienne. (Autriche).

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» πωλοῦνται τὰ ἐπόμενα βιβλία :

Die Krankenhäuser, ihre Einrichtung und Verwaltung von Dr C. H. Esse. Mit einem Atlas von 30 Tafeln. B' έκδ. Δεδμ. δρ. 11.20.

Geschichte des Osmanischen Reichs, nach seinen Anwachs und Abnehmen beschrieben von Demetrie Kantemir ehemaligen Fürsten in Moldau, Nebst den Bilden der türkischen Kaiser. 1795. Σελίδες 852. Δεδμ. δρ. 15.

Ueber das Kriegswesen der Griechen im heroischen Zeitalter. Von G. G. Samuel Koepke. (Mit drei Kupfertafeln). Δεδμ. δρ. 3.

Das Volksleben zu Athen im Zeitalter des Perikles nach griechischen Schriften. Von J. H. v. Wesenberg. Δεδμ. δρ. 2.

Allgemeiner deutscher Muster-Briefsteller für die verschiedenen gesellschaftlichen Verhältnisse. Von G. Gaal. Σελίδες 975. Δεδμ. δρ. 7.

Bonaparte et les Grecs par Mme Louise Sw. Belloc, suivi d'un tableau de la Grèce en 1825, par le Comte Pecchio. Paris 1826. Δεδμ. δρ. 5.60.

Litterarische Reise nach Griechenland. Von Guys, 2 τόμ. Δεδμ. δρ. 6.

Analyse de la Carte intitulée les côtes de la Grèce et l'Archipel, par M. d'Anville. 1747. Μικτὰ γεωγρ. πινάκων. Δρ. 5.

Des Q. Horatius Flaccus Oden und Eposen für den Schulgebrauch erklärt von Dr C. W. Nauck. 6 έκδ. 1871. Δρ. 150.